

Upplevelser av aktivitet och delaktighet i vardagen vid neuropsykiatrisk problematik hos skolbarn - En intervjustudie

Barn och ungdomar med neuropsykiatrisk problematik har under de senaste decennierna varit i fokus för diskussioner såväl i media som inom kommuner och lands-ting. Problemområdet har också i allt högre utsträckning blivit föremål för forskning som har lett fram till en ökad kunskap men också nya frågeställningar, som till exempel hur neuropsykiatriska symptom visar sig i barndomen, i tonåren och i vuxenlivet. Det neuropsykiatriska problemområdet rymmer en stor samproblematik och komplexitet. Skolbarn med neuropsykiatriska svårigheter lever därför ofta i en vardag där flera funktionsbegränsningar påverkar deras livsvärld. För att kunna hantera en komplex vardag och för att kunna utvecklas till en aktiv och delaktig individ med en god livskvalitet måste barnet ha tillgång till adekvata strategier. Den vetenskapliga litteraturen presenterar dock för lite kunskap om hur barnen själva beskriver sina behov av dessa strategier och vad de ska leda till.

I forskning som handlar om samband mellan till exempel sjukdom och upplevd livskvalitet används olika typer av modeller eller ramverk. Sedan 1980 har FN-organet WHO arbetat fram ett klassifikationssystem som används vid forskning inom hälso- och sjukvård. I en omarbetad version från 2001 betonas individens möjligheter till ett fungerande liv mer än hinder för detsamma. Versionen heter International Classification of Functioning, Disability and Health, ICF. Sedan några år finns även en barn- och ungdomsversion, ICF-CY. Genom klassifikationens struktur erbjuds ett synsätt med flera perspektiv på fungerande och hälsa. ICF-CY består av ett antal komponenter, men i denna studie används endast två av dessa: aktivitet och delaktighet. Aktivitet definieras som 'en persons genomförande av en uppgift eller handling' och delaktighet som 'engagemang i en livssituation'.

Syftet med studien är att belysa hur skolbarn med neuropsykiatrisk problematik upplever sin livssituation och sina möjliga strategier att vara aktiva och delaktiga i vardagen.

Metoden har en kvalitativ ansats. Intervjuer genomförs med cirka 8 barn och ungdomar i åldern 10 -18 år. Varje intervju är på cirka 1 timma och genomförs oftast i hemmet.

Intervjumaterialet analyseras enligt den metod om Lindseth och Norberg (2004) beskriver som en 'Fenomenologisk hermeneutisk metod för att analysera en intervjutext'.

Studien har genomgått en etisk granskning.

Intervjuerna pågår och analyseras under hösten, då uppsatsen också färdigställs.